

Staten havde haft ved at give Dispensationer for Udførsel af Majs, nemlig en Gevinst paa 700,000 Kr. Det samme gælder det Beløb paa 150,000 Kr., som var fremkommet ved Afløsning af Forpligtelsen til at indføre amerikansk Rug i Stedet for det Byg, der er anvendt til Ølfabrikation. Det er selvfølgelig lige saa urigtigt, det kan det ærede Medlem fra Bogense ikke gøre, thi man kan ikke gaa hen og kreditere det foregaaende Aar en Fortjeneste, som er faldet i Aar, og det er det, det ærede Medlem gør. Hvis man vil have en samlet Opgørelse af dette Forhold, maa man vente, til der foreligger en samlet Opgørelse over de Kornhandlere, som Staten har haft, ikke alene for Høstaaret 1914—15, men ogsaa for Høstaaret 1915—16. Om de Kornhandlere, som er gjorte i Aaret 1914—15, siger den højtærede Minister, at der endnu ikke kan foretages nogen endelig Opgørelse deraf, og naar der ikke kan foretages nogen Opgørelse for Høstaaret 1914—15, kan der selvfølgelig endnu mindre foretages en Opgørelse over Kornhandelen i Høstaaret 1915—16. Men de Fortjenester, som her fremkommer, vedrører netop Høstaaret 1915—16, og derfor kan man selvfølgelig ikke opgøre hele Resultatet nu og navnlig ikke opføre den Indtægt, man har af Aaret 1915—16, for Aaret 1914—15. Det bliver i Virkeligheden falsk Bogføring.

Naar det ærede Medlem fra Bogense nu har forsøgt en Rettelse i sit Blad, vil jeg anmode ham om at rette en Gang til, for det er aldeles galt, hvad det ærede Medlem fremfører i sit Blad dette Forhold vedrørende. Det ærede Medlem skulde henholde sig til Ministerens Tal, og den højtærede Minister og jeg er i hvert Fald ikke uenige om den Sag. Man har haft et Tab paa 600,000 Kr. paa den indenlandske Kornhandel, og dertil kommer, efter hvad man kan opgøre, et Tab paa 150,000 Kr. paa det udenlandske Korn. Naar dette Tal ikke er blevet større, ligger det i, at der for Staten har været en Fortjeneste paa Hvede. Om det nu er prisværdigt, at Staten har taget saa stor en Pris for sin Hvede, er jeg ikke sikker paa. Det viser sig nemlig, at man har taget en Fortjeneste paa Hvede, der andrager godt 5 Kr. pr. Tønde for Høstaaret 1914—15 og ligeledes for den Hvede, man har indkøbt i Høstaaret 1915—16. Og hvad vil det sige, at man tager en Fortjeneste af 5 Kr. pr. Tønde? Det forekommer mig, at det betyder, at saa kan de private Importører tage en lignende Fortjeneste,

det betyder i Virkeligheden, at man derved bidrager til at holde Hvedepriisen og derved ogsaa Prisen paa Hvedebrødet oppe herhjemme. Ministeren kan saa maaske sige, at det er kun en Konjunkturavance, som man her har taget, og det er vel rigtigt nok. Men maa jeg i saa Hensende minde om, at i Fjor rejstes der megen Kritik her i Tinget bl. a. overfor Jydsk Andels-Foderstofforretning, fordi man mente, at den tog en for stor Konjunkturavance paa Majs, fordi Jydsk Andels-Foderstofforretning til enhver Tid solgte Majs til Dagsprisen uanset den Pris, man havde indkøbt Majsene til. Det hævdede man den Gang var urigtigt, fordi det vilde bidrage til, at Fortjenesten blev større ogsaa for andre end Andels-selskaberne. Nu viser det sig for øvrigt ved Regnskabet Slutning for Jydsk Andels-Foderstofforretning, at hele den Fortjeneste, man havde haft, alt i alt var 82 Øre pr. 100 Kilo. Det var ikke saa svimlende en Sum, og den Fortjeneste blev tilbagebetalt Andelshaverne. Saaledes ikke her. Den Fortjeneste, som man her faar, og som de private Aktieselskaber faar, gaar ikke tilbage til Forbrugerne, men i Aktieselskabernes Lommer. Derfor finder jeg det i og for sig ikke saa heldigt, at Ministeren har taget saa stor en Fortjeneste paa den Hvede, som han har købt udefra.

Med Hensyn til Majsene og hele den Ordning, som blev truffet, oplæste den højtærede Minister noget, som jeg havde Indtrykket af skulde være et Cirkulære, som han havde udsendt denne Sag vedrørende. Om han har udsendt et saadant Cirkulære, kender jeg ikke, men i hvert Fald er der udsendt et andet Cirkulære eller en Skrivelse til Amtmændene — om man kan kalde den et Cirkulære, ved jeg ikke —, og jeg har set en Genpart af denne Skrivelse til Amtmændene, hvori der udtrykkelig er brugt de Udtryk, jeg har citeret, at den Ombytning skal betragtes som Statshjælp til det lille Landbrug. Dette blev i hvert Fald i Skanderborg Amt praktiseret saaledes, at det var meget vanskeligt selv for smaa Gaardmænd at faa Andel i den Ombytning, idet Amtmanden hævdede, at det var imod Forudsætningen, imod det Cirkulære, som den højtærede Minister i saa Henseende havde udsendt. Det maa jeg fastholde her. Jeg har ikke den Skrivelse hos mig, men jeg vil meget let kunne fremskaffe den, hvis den højtærede Minister maatte ønske det.

Den højtærede Minister siger, at den Rug, han har indkøbt nu, ikke har den